



# Dårlig dannelse:

## Smukt og grunt jalousidrama Af Peter Skov-Jakobsen

Aldrig har jeg set en film hvor der er så megen jalousi, skønhed, drama, fortvivlelse, begær, trusler og længsel uden at der er kvinder involveret. Man går virkelig væk fra biografen med andre indtryk. Det er Spanien.

Det hele begynder på en katolsk drengeskole. Her var der en præst der kunne lide små drenge for godt. Han var også en formidabel litteraturlærer. Han fremstilles som et lidenskabeligt og følsomt menneske. Men at der er tale om misbrug er seeren ikke i tvivl om. At hans frustrationer med cølibatet får konsekvenser for drengene, bliver man vidne til i løbet af historien. Den historie begynder i øvrigt i nutiden da de to drenge, som blev hinandens første kærlighed, mødes mange år efter. Det vil sige, det viser sig siden hen at her ligger der en ny historie gemt.

Filmen har en fantastisk overraskelse i sine forskellige bevidstheds-niveauer. Det er nemlig ikke altid til at skille de forskellige liv ud fra hinanden. Det er ikke altid muligt helt at vide hvem man identificerer sig med – og alting tager sig altid anderledes ud fra et andet perspektiv – og det er en perle som seeren får lov til at opdage i løbet af filmen.

Det er både en smuk og en grim historie. Det er historien om et misbrug der leder til et liv i overfladiskhed, narkomisbrug, overfladiske relationer. Men det er også historien om bøsers kærlighed. En kærlighed der er så smukt fremstillet at den er god at få billeder af for os der ikke kender til denne kærlighed inde fra. Filmen udtrykker både den intellektuelle og fysiske længsel efter et andet menneske på så smuk en måde at alene dette er en grund til at se den. Der udspiller sig hele tiden drama; de enkelte personligheder støder hele tiden sammen i kampen om kærligheden – de misforstår hinanden – men de er bundet til hinanden både i hengivenhed og afsky.

Det er selvfølgelig en film der må give anledning til nogle interne kirkelige diskussioner. Forargelsen må være på dagsordenen både her og der. Den tvang og den vold der praktiseres af præsterne er forfærdelig. Der var nok tale om for megen dårlig dannelse på den skole – der var ydmygelser i luften, og skrækken fik lov at regere for meget, og det satte sig ofte til selvlede i eleverne. Men jeg synes nu først og fremmest at det er en beretning fra et miljø hvor mange ikke færdes hjemmefra af gode grunde. Der formidles billeder og menneskelighed trods de mange skygger og de mange bagsider. Filmen efterlader et indtryk af at man har meget at lære sig som menneske. Der er mange menneskelige erfaringer at skubbe ind under sin himmel – og man kan ligeså godt være årvågen og glemme forargelsen. Der er nemlig altid mere at forstå end man troede.

### Filmfakta

Dårlig dannelse – La mala educación – Spanien 2004 – instr. og manus: Pedro Almodóvar – medv.: Fele Martínez (Enrique Goded), Gael García Bernal (Zahara), Daniel Giménez Cacho (fader Manolo), Lluís Homar (Berenguer), Javier Cámara (Paca), Petra Martínez (mor), Sara Montiel (Soledad) – 104 min. – Dansk biografpremiere d. 8/10, 2004 - Udlejning: Sandrew/Metronome - Tilladt for børn over 11 år.

### Links

<http://www.theguardian.com/film/2004/may/23/philipfrench>